

62010CJ0578

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 26 april 2012 (*1)

”Artiklarna 18 EG och 56 EG — Motorfordon — Användning i en medlemsstat av ett lånat privat motorfordon som är registrerat i en annan medlemsstat — Beskattning av detta fordon i den förstnämnda medlemsstaten när det för första gången tas i bruk på allmän väg”

I de förenade målen C-578/10–C-580/10,

angående beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), av den 12 november 2010 som inkom till domstolen den 6, 8 respektive 9 december 2010, i målen

Staatssecretaris van Financiën

mot

L.A.C. van Putten (C-578/10),

P. Mook (C-579/10),

G. Frank (C-580/10),

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna R. Silva de Lapuerta (referent), E. Juhász, T. von Danwitz och D. Šváby,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

—

Nederländernas regering, genom C.M. Wissels och J. Langer, båda i egenskap av ombud,

—

Finlands regering, genom J. Heliskoski, i egenskap av ombud,

—

Europeiska kommissionen, genom D. Maidani, L. Lozano Palacios och R. Troosters, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 1 december 2011 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

1

Respektive begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 18 EG och 56 EG.

2

Respektive begäran har framställts i tre mål mellan å ena sidan Staatssecretaris van Financiën (statssekreteraren vid finansministeriet) och å andra sidan L.A.C. van Putten, P. Mook respektive G. Frank, avseende de eftertaxeringsbesked de tillställts efter att inte ha betalat en skatt för personbilar och motorcyklar (nedan kallad fordonsskatt) vid användningen, för en kortare tid, av personbilar som fysiska personer bosatta i andra medlemsstater ställt till deras förfogande gratis.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätten

3

Artikel 1.1 i rådets direktiv 88/361/EEG av den 24 juni 1988 för genomförandet av artikel 67 i fördraget [vilken artikel upphävts genom Amsterdamfördraget] (EGT L 178, s. 5; svensk specialutgåva, område 10, volym 1, s. 44), föreskriver följande:

”I den mån annat inte föreskrivs i det följande skall medlemsstaterna avskaffa restriktioner för kapitalrörelser mellan personer bosatta i medlemsstaterna. För att underlätta tillämpning av detta direktiv skall kapitalrörelser klassificeras i enlighet med nomenklaturen i bilaga 1.”

4

Bland de kapitalrörelser som räknas upp i bilaga 1 till direktiv 88/361 ingår, under rubrik XI, personliga kapitalrörelser, vilket bland annat innefattar lån, gåvor och arv.

Nationell rätt

5

Artikel 1.1 i 1992 års lag om beskattning av personbilar och motorcyklar (Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen, Stb. 1992, nr 709, nedan kallad 1992 års lag) stadgar att fordonsskatt tas ut för sådana motorfordon.

6

Enligt artikel 1.2 och 1.5 i 1992 års lag ska fordonsskatten betalas när fordonet registreras i Nederländerna. När en personbil eller en motorcykel som inte är registrerad i Nederländerna tillhandahålls en fysisk eller juridisk person som är bosatt eller etablerad i den medlemsstaten, ska skatten dock betalas när motorfordonet för första gången tas i bruk på allmän väg i Nederländerna, i den mening som avses i nämnda lag.

7

Enligt artikel 5.2 i 1992 års lag ska skatten avseende en oregistrerad personbil eller motorcykel betalas av den som faktiskt förfogar över fordonet.

8

Enligt artikel 9.1 i 1992 års lag uppgår skatten för en personbil, med förbehåll för de avdrag och tillägg som anges i denna bestämmelse, till 45,2 procent av katalogpriset netto. Med katalogpris avses det riktpreis exklusive mervärdesskatt som tillverkaren eller importören rekommenderar att återförsäljarna ska begära vid försäljning.

9

För nya personbilar bestäms nettokatalogpriset utifrån den dag fordonet tilldelas ett registreringsnummer i Nederländerna. För begagnade personbilar gäller nettokatalogpriset vid den tidpunkt bilen för första gången togs i bruk i eller utanför Nederländerna.

10

Första gången en personbil eller motorcykel som inte är registrerad i Nederländerna men som faktiskt står till förfogande för en i Nederländerna bosatt fysisk person eller en där etablerad juridisk person tas i bruk på allmän väg i Nederländerna ska, enligt den nationella lagstiftningen, ett nettopris motsvarande vad som gäller för begagnade bilar tillämpas för att bestämma fordonsskatten.

11

Vid uppbörd av fordonsskatt avseende begagnade personbilar beaktas den tid som bilen redan har använts, genom att det skattepliktiga beloppet sätts ned med en viss procentandel. Fram till den 1 februari 2007 var en person som var skyldig att betala fordonsskatt skyldig att betala in hela skatten på en gång, utan möjlighet till återbetalning, om bilen i fråga efter en kortare eller längre tid inte längre brukades för trafik på allmän väg i Nederländerna.

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

12

L.A.C. van Putten och P. Mook är nederländska medborgare. G. Frank är tysk medborgare. Samtliga var bosatta i Nederländerna vid tiden för de faktiska omständigheterna i de nationella målen.

13

Vid en kontroll fann tjänstemän vid Belastingdienst (skattemyndigheten) att dessa personer, motparterna i de nationella målen, använde personbilar registrerade i andra medlemsstater på allmän väg i Nederländerna utan att ha betalat fordonsskatt. De underrättades därför om att de efter en ytterligare kontroll kunde bli föremål för eftertaxering.

14

Vid en ny kontroll befanns samma omständigheter föreligga med avseende på motparterna.

15

Belastingdienst meddelade beslut om eftertaxering för L.A.C. van Putten med 5955 euro, för P. Mook med 1859 euro och för G. Frank med 6709 euro. Myndigheten fann, efter att de berörda parterna begärt omprövning, inte skäl att ändra besluten. Den ansåg att de hade använt respektive personbil i den mening som avses i artikel 1.5 i 1992 års lag och att fordonsskatt därför skulle betalas när den användes för första gången, enligt den skattesats och utifrån det underlag som avses i artikel 9 i denna lag. Eftersom besluten meddelades före den 1 februari 2007 togs skatten ut utan att det beaktades hur länge fordonen skulle användas.

16

Motparterna i det nationella målet överklagade skattemyndighetens beslut. Efter att överklagandena ogillats, överklagade de vidare till Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, som biföll överklagandena och ogiltigförklarade Belastingdiensts beslut liksom besluten om eftertaxering. Enligt Gerechtshof utgjorde eftertaxeringen en omotiverad begränsning av rätten enligt artikel 18 EG att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.

17

Staatssecretaris överklagade i vart och ett av dessa mål Gerechtshofs dom till den hänskjutande domstolen. Staatssecretaris anser att de aktuella omständigheterna i all väsentlighet utspelar sig inom en enda medlemsstat, det vill säga Nederländerna, och därför inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 18 EG.

18

Den hänskjutande domstolen har påpekat att EU-domstolen redan har haft tillfälle att uttala sig om fordonsskattens förenlighet med unionsrätten, dock endast i fall som rört den fria rörligheten för arbetstagare, etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

19

De förevarande målen rör däremot fysiska personer bosatta i Nederländerna och som i detta land för personligt bruk använt i andra medlemsstater registrerade bilar som gratis ställts till förfogande av i andra medlemsstater bosatta fysiska personer som de har familje- eller vänskapsband till.

20

Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

Mål C-578/10:

”Är gemenskapsrätten, med beaktande av artikel 18 EG ..., tillämplig på en situation där en medlemsstat tar ut en skatt första gången en bil tas i bruk på medlemsstatens vägnät när bilen i fråga är registrerad i en annan medlemsstat, har lånats ut av en invånare i denna andra medlemsstat och en invånare i den förstnämnda medlemsstaten använder bilen för resor inom denna medlemsstat?”

Mål C-579/10:

”Är gemenskapsrätten, med beaktande av artikel 18 EG ..., tillämplig på en situation där en

medlemsstat tar ut en skatt första gången en bil tas i bruk på medlemsstatens vägnät när bilen i fråga är registrerad i en annan medlemsstat, har lånats ut av en invånare i denna andra medlemsstat och en invånare i den förstnämnda medlemsstaten använder bilen för personliga resor mellan denna medlemsstat och den andra medlemsstaten?"

Mål C-580/10:

"Är gemenskapsrätten, med beaktande av artikel 18 EG ..., tillämplig på en situation där en medlemsstat tar ut en skatt första gången en bil tas i bruk på medlemsstatens vägnät när bilen i fråga är registrerad i en annan medlemsstat, har lånats ut av en invånare i denna andra medlemsstat och används för personligt bruk inom den förstnämnda medlemsstaten av en person som är bosatt i denna medlemsstat men medborgare i den andra medlemsstaten?"

21

Domstolens ordförande har genom beslut av den 1 februari 2011 förenat målen C-578/10–C-580/10 vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av tolkningsfrågorna

Inledande synpunkter

22

Den hänskjutande domstolen har ställt sina frågor, vilka ska prövas i ett sammanhang, för att få klarhet i huruvida unionsrätten med hänsyn till artikel 18 EG omfattar den situationen att en medlemsstat tar ut en skatt första gången en bil används på allmän väg i den medlemsstaten av en person som är bosatt där, när bilen endast används inom landet alternativt inom landet och i en annan medlemsstat och bilen, som är registrerad i en annan medlemsstat, har lånats ut av en person bosatt i den sistnämnda medlemsstaten.

23

Även om den hänskjutande domstolen i formellt hänseende har begränsat sina frågor till att gälla tolkningen av artikel 18 EG utgör en sådan omständighet inget hinder för domstolen att ge alla de upplysningar om unionsrättens tolkning som kan vara användbara vid avgörandet av målet vid den hänskjutande domstolen, även om den hänskjutande domstolen inte hänvisar till dessa upplysningar i sina frågor (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 november 2007 i mål C-251/06, ING. AUER, REG 2007, s. I-9689, punkt 38 och där angiven rättspraxis).

24

De frågor som ställts ska prövas mot bakgrund av alla de bestämmelser i fördraget och i sekundärrätten som kan vara relevanta för problemet i fråga (se dom av den 11 juli 1985 i mål 137/84, Mutsch, REG 1985, s. 2681, punkt 10; svensk specialutgåva, volym 8, s. 307).

25

Enligt den hänskjutande domstolen har den aktuella skatten påförts de berörda personerna med det fulla beloppet. Det har inte beaktats hur länge bilarna faktiskt skulle användas på allmän väg i Nederländerna, och det har inte varit möjligt att begära befrielse från eller återbetalning av skatten.

26

Den hänskjutande domstolens frågor ska således uppfattas på så sätt att den önskar få klarhet i huruvida unionsrätten ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken personer som är bosatta där som har lånat ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat av en person som är bosatt i den staten fullt ut ska betala skatt första gången fordonet används på allmän väg i den förstnämnda medlemsstaten, en skatt som normalt tas ut när ett fordon registreras där, utan hänsyn till hur länge bilen faktiskt ska användas på allmän väg i den medlemsstaten och utan att det är möjligt att begära befrielse från eller återbetalning av skatten.

Fri rörlighet för kapital

27

Vad gäller de unionsrättsliga bestämmelser som skulle kunna tillämpas på de förevarande omständigheterna, ska det påpekas att beskattningen inte är en följd av att motparterna utövat sin rätt till fri rörlighet utan av att de såsom bosatta i Nederländerna använt lånade bilar registrerade i andra medlemsstater på allmän väg i den medlemsstaten.

28

Eftersom det är fråga om saklån mellan medborgare bosatta i olika medlemsstater, ska domstolen först pröva tillämpningsområdet för artikel 56 EG. Enligt fast rättspraxis gäller i detta avseende att eftersom fördraget inte innehåller någon definition av begreppet kapitalrörelser i den mening som avses i artikel 56.1 EG, förblir den nomenklatur som utgör bilaga 1 till rådets direktiv 88/361 vägledande, även om detta direktiv har antagits med stöd av artiklarna 69 och 70.1 i EEG-fördraget (artiklarna 67–73 i EEG-fördraget ersattes av artikel 73b–73g i EG-fördraget, sedermera artiklarna 56–60 EG), varvid gäller att den nomenklatur som återfinns däri, i enlighet med tredje stycket i inledningen till bilagan, inte är uttömmande när det gäller begreppet kapitalrörelser (se, bland annat, dom av den 27 januari 2009 i mål C-318/07, Persche, REG 2009, s. I-359, punkt 24 och där angiven rättspraxis, av den 17 september 2009 i mål C-182/08, Glaxo Wellcome, REG 2009, s. I-8591, punkt 39, av den 15 oktober 2009 i mål C-35/08, Busley och Cibrian Fernandez, REG 2009, s. I-9807, punkt 17, och av den 10 februari 2011 i mål C-25/10, Missionswerk Werner Heukelbach, REU 2011, s. I-497, punkt 15).

29

Domstolen har i detta avseende slagit fast att arv och gåvor, vilka ingår under rubrik XI i bilaga 1 till direktiv 88/361, med lydelsen "Personliga kapitalrörelser", utgör kapitalrörelser i den mening som avses i artikel 56 EG, utom i de fall då samtliga konstitutiva moment i transaktionen avser en och samma medlemsstat (se dom av den 31 mars 2011 i mål C-450/09, Schröder, REU 2011, s. I-2497, punkt 26 och där angiven rättspraxis). Detsamma gäller "Lån", som ingår under samma rubrik.

30

Under sådana omständigheter som dem i de nationella målen, är det ostridigt att de konstitutiva momenten i rättsförhållandet mellan ägaren och användaren av bilen inte avser förhållandena inom en enda medlemsstat, även om den aktuella nationella bestämmelsen förvisso endast gäller personer bosatta i Nederländerna. Fordonsskatten ska erläggas av personer bosatta i Nederländerna som använder en bil, även om det bara är för en kortare period, inom ramen för ett benefikt saklån mellan dessa personer och personer bosatta i andra medlemsstater av fordon som likaså är registrerade i andra medlemsstater.

31

Det ska vidare prövas huruvida det rättsförhållande som är i fråga i vart och ett av de nationella målen, det vill säga det gränsöverskridande benefika saklånet av en bil, kan kvalificeras som en kapitalrörelse i den mening som avses i artikel 56 EG och mer specifikt som ett lån som ingår under rubrik XI i bilaga 1 till direktiv 88/361.

32

Domstolen konstaterar inledningsvis att "Lån" ingår under denna rubrik, utan att det preciseras om det ska vara oneröst eller benefikt eller vad det ska ha för föremål.

33

Vad vidare gäller gåvor, har domstolen redan haft tillfälle att slå fast att det inte ska göras någon åtskillnad mellan penning- och naturatransaktioner vid fastställandet av huruvida en medlemsstats skattemässiga behandling av vissa transaktioner omfattas av bestämmelserna om fri rörlighet för kapital (se domen i det ovannämnda målet Persche, punkt 26).

34

Slutligen följer det av att arv och testamentsförordnanden inkluderas under rubrik XI i bilaga 1 till direktiv 88/361 att det faktum att en transaktion är benefikt inte i sig hindrar att den kan kvalificeras som kapitalrörelse i den mening som avses i artikel 56 EG.

35

Tillhandahållande av en bil för användning är en förmån som har ett visst ekonomiskt värde, motsvarande kostnaden för en hyrbil av samma slag och för samma tid.

36

Av detta följer, såsom generaladvokaten påpekat i punkt 31 i sitt förslag till avgörande, att ett gränsöverskridande benefikt saklån av en bil utgör en kapitalrörelse i den mening som avses i artikel 56 EG.

Frågan huruvida det föreligger en restriktion för den fria rörligheten för kapital och huruvida den i så fall är motiverad

37

Med förbehåll för vissa undantag som inte är relevanta i förevarande fall, är bestämmelserna om uttag av skatter och avgifter på bilar inte harmoniserade på unionsnivå. Medlemsstaterna har alltså frihet att utöva sin rätt att påföra skatter och avgifter inom detta område, förutsatt att de iakttar unionsrätten (se dom av den 21 mars 2002 i mål C-451/99, Cura Anlagen, REG 2002, s. I-

3193, punkt 40, av den 15 september 2005 i mål C-464/02, kommissionen mot Danmark, REG 2005, s. I-7929, punkt 74, av den 15 december 2005 i de förenade målen C-151/04 och C-152/04, Nadin och Nadin-Lux, REG 2005, s. I-11203, punkt 40, och av den 23 februari 2006 i mål C-232/03, kommissionen mot Finland, punkt 46, samt beslut av den 27 juni 2006 i mål C-242/05, van de Coevering, REG 2006, s. I-5843, punkt 23, av den 22 maj 2008 i mål C-42/08, Ilhan, punkt 17, och av den 24 oktober 2008 i mål C-364/08, Vandermeir, REG 2008, s. I-8087, punkt 22).

38

Enligt 1992 års lag ska fordonsskatt för personbilar och motorcyklar som inte är registrerade i Nederländerna och som ställs till förfogande för personer som är bosatta där betalas när fordonet för första gången används på allmän väg i Nederländerna. Skatten ska betalas av den som faktiskt förfogar över fordonet.

39

Det avgörande rekvisitet för lån av en sak för användning är möjligheten att använda den lånade saken. Eftersom den nationella lagstiftningen i fråga innebär att personer bosatta i Nederländerna ska betala skatt när de för första gången använder ett fordon registrerat i en annan medlemsstat på allmän väg i Nederländerna, även om fordonet lånats gratis av en person som är bosatt i en annan medlemsstat, ska denna lagstiftning således anses medföra beskattning av gränsöverskridande benefika lån av motorfordon.

40

Däremot beskattas inte benefika saklån av motorfordon när det är fråga om motorfordon som är registrerade i Nederländerna. Att det görs eller tycks göras en sådan åtskillnad i behandling beroende på i vilken stat fordonet är registrerat kan göra sådana gränsöverskridande kapitalrörelser mindre attraktiva och därmed avskräcka personer bosatta i Nederländerna från att ta emot saklån av fordon registrerade i andra medlemsstater som personer bosatta i de staterna erbjuder dem. En medlemsstats åtgärder vilka till sin karaktär är sådana att de kan avskräcka dem som är bosatta i den medlemsstaten från att avtala om lån eller göra investeringar i andra medlemsstater utgör restriktioner för kapitalrörelser i den mening som avses i artikel 56.1 EG (se dom av den 26 september 2000 i mål C-478/98, kommissionen mot Belgien, REG 2000, s. I-7587, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

41

En sådan nationell lagstiftning utgör således en restriktion för den fria rörligheten för kapital i den mening som avses i artikel 56.1 EG.

42

Det ska dock prövas huruvida det faktiskt föreligger en sådan åtskillnad i behandling och, om så är fallet, huruvida den ändå är förenlig med fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital.

43

Enligt domstolens praxis fordrar icke-diskrimineringsprincipen, oberoende av om den grundar sig på artikel 12 EG eller på artiklarna 39 EG, 43 EG eller 56 EG, att lika situationer inte behandlas olika och att olika situationer inte behandlas lika (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2011 i mål C-155/09, kommissionen mot Grekland, REU 2011, s. I-65, punkt 68 och där angiven rättspraxis).

Domstolen ska således först pröva huruvida, under sådana omständigheter som dem i det nationella målet, situationen för en person bosatt i Nederländerna som där på allmän väg använder ett fordon som är registrerat i Nederländerna och som ställts till dennes förfogande gratis är objektivt jämförbar med situationen för en person bosatt i Nederländerna som under samma förutsättningar använder ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat. Om dessa situationer skulle anses lika, ska därefter prövas huruvida de också behandlas lika och, om de behandlas olika, huruvida den skillnaden är motiverad av tvingande skäl av allmänintresse och slutligen huruvida åtgärden är förenlig med proportionalitetsprincipen.

Även om ägarna till fordon registrerade i Nederländerna förvisso redan har betalat fordonsskatten – när de registrerade fordonet i det nederländska fordonsregistret – är de fordonen i princip avsedda att, huvudsakligen, användas permanent i den medlemsstaten eller faktiskt används på detta sätt.

Domstolen har redan tidigare slagit fast att en medlemsstat kan ta ut en registreringskatt på ett fordon som registrerats i en annan medlemsstat när fordonet är avsett att, huvudsakligen, användas permanent i den förstnämnda medlemsstaten eller när det faktiskt används på detta sätt (se, bland annat, domarna i de ovannämnda målen *Cura Anlagen*, punkt 42, kommissionen mot Danmark, punkterna 75–78, *Nadin och Nadin-Lux*, punkt 41, och kommissionen mot Finland, punkt 47, samt besluten i de ovannämnda målen *van de Coevering*, punkt 24, och *Vandermeir*, punkt 32).

Om dessa villkor däremot inte är uppfyllda är anknytningen till en medlemsstat för det fordon som är registrerat i en annan medlemsstat svagare, varför den ifrågavarande inskränkningen måste motiveras på ett annat sätt (se domarna i de ovannämnda målen kommissionen mot Danmark, punkt 79, och kommissionen mot Finland, punkt 48, samt besluten i de ovannämnda målen *van de Coevering*, punkt 26, och *Vandermeir*, punkt 33).

Det framgår av respektive begäran om förhandsavgörande att motparterna i de nationella målen ålades att betala hela fordonsskattebeloppet, som beräknades utan hänsyn till hur länge bilarna faktiskt skulle användas och utan att användarna kunde begära befrielse från eller återbetalning av skatten. Det framgår dock inte av de handlingar som getts in till domstolen att fordonen är avsedda att, huvudsakligen, användas permanent i Nederländerna eller att de faktiskt används på detta sätt.

Det ankommer således på den nationella domstolen att fastställa lånetiderna i fråga och hur de lånade fordonen faktiskt används (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det ovannämnda målet *van de Coevering*, punkt 25).

Om fordonen i fråga i de nationella målen, vilka inte är registrerade i Nederländerna, är avsedda

att, huvudsakligen, användas permanent i Nederländerna eller faktiskt används på detta sätt, behandlas en person bosatt i Nederländerna som använder ett sådant fordon och en person som under samma förutsättningar använder ett fordon registrerat i den medlemsstaten på samma sätt, eftersom det sistnämnda fordonet, som likaledes är avsett att, huvudsakligen, användas permanent i Nederländerna, redan har blivit föremål för fordonsskatt när det registrerades där.

51

Under de omständigheterna är kravet på att betala fordonsskatt när ett fordon som inte är registrerat i Nederländerna används för första gången på allmän väg där motiverat, i likhet med kravet på betalning av den skatt som såsom nämnts i punkt 45 ovan tas ut vid registrering av ett fordon i Nederländerna, förutsatt att man vid beskattningen tar hänsyn till värdeminskningen på fordonet vid tidpunkten för denna första användning, vilket verkar vara fallet vad gäller 1992 års lag.

52

Om däremot, såsom följer av punkt 47 ovan, fordonen i fråga i de nationella målen inte är avsedda att, huvudsakligen, användas permanent i Nederländerna och inte faktiskt används på detta sätt, är beskattningen inte motiverad, eftersom de två personkategorier som anges i punkt 50 ovan då verkligen behandlas olika. Under sådana omständigheter har fordonen inte en sådan anknytning till det nederländska territoriet att det motiverar att en skatt tas ut som normalt ska betalas när ett fordon registreras i Nederländerna.

53

Även under antagandet att en sådan åtskillnad i behandling skulle kunna vara motiverad av tvingande hänsyn till allmänintresset, måste skatten likväl vara förenlig med proportionalitetsprincipen (se, för ett liknande resonemang, punkt 27 och där angiven rättspraxis).

54

Eftersom det inte framgår av respektive begäran om förhandsavgörande att det i de nationella målen konstaterats att fordonen i fråga är avsedda att, huvudsakligen, användas permanent i Nederländerna eller att de faktiskt används på detta sätt, och då varken den hänskjutande domstolen eller den nederländska regeringen har angett några andra tvingande hänsyn till allmänintresset som kan motivera restriktionen i fråga, konstaterar domstolen att artikel 56 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken personer som är bosatta där och som har lånat ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat av en person bosatt i den staten fullt ut ska betala skatt första gången fordonet används på allmän väg i den förstnämnda medlemsstaten, en skatt som normalt tas ut när ett fordon registreras där, utan hänsyn till hur länge bilen faktiskt ska användas på allmän väg där och utan att det är möjligt att begära befrielse från eller återbetalning av skatten, när fordonet inte är avsett att, huvudsakligen, användas permanent i Nederländerna eller när det faktiskt används på detta sätt.

55

Eftersom målet vid den nationella domstolen omfattas av artikel 56 EG, saknas det anledning att uttala sig om tolkningen av artikel 18 EG.

56

Av vad som anförts följer att de hänskjutna frågorna ska besvaras på följande sätt. Artikel 56 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken personer som

är bosatta där och som har lånat ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat av en person bosatt i den staten fullt ut ska betala skatt första gången fordonet används på allmän väg i den förstnämnda medlemsstaten, en skatt som normalt tas ut när ett fordon registreras där, utan hänsyn till hur länge bilen faktiskt ska användas på allmän väg där och utan att det är möjligt att begära befrielse från eller återbetalning av skatten, när fordonet inte är avsett att, huvudsakligen, användas permanent i den förstnämnda medlemsstaten eller när det faktiskt används på detta sätt.

Rättegångskostnader

57

Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 56 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken personer som är bosatta där och som har lånat ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat av en person bosatt i den staten fullt ut ska betala skatt första gången fordonet används på allmän väg i den förstnämnda medlemsstaten, en skatt som normalt tas ut när ett fordon registreras där, utan hänsyn till hur länge bilen faktiskt ska användas på allmän väg där och utan att det är möjligt att begära befrielse från eller återbetalning av skatten, när fordonet inte är avsett att, huvudsakligen, användas permanent i den förstnämnda medlemsstaten eller när det faktiskt används på detta sätt.

Underskrifter

(*1) Rättegångsspråk: nederländska.